

РЕШЕНИЕ

№ 36313

гр. София, 05.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 04.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

като разгледа дело номер **11339** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.46а от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на И. Х. ЛНЧ 70003462237 гражданка на С. срещу ЗАПОВЕД №53643-4816 от 14.10.2025г. на Директор на Дирекция „Миграция“, с която е настанена в СДВНЧ.

По изложените в жалбата съображения – се моли да се уважи същата. На първо място се излага съображението, че заповедта е процесуално незаконосъобразна, тъй като оспорващата не била уведомена за производството, поради което не е имала възможност да изложи своята позиция. В тази връзка се прави позоваване на решение на СЕС по дело С-277/11, че когато страната не е уведомена нарушението е съществено, доколкото може и е довело до приемането на увреждащ акт. Подчертава се, че се засяга правото на свобода на жалбоподателката, тъй като същата е настанена в СДВНЧ и не е преценено при постановяването на акта, че се касае за лице от уязвима група -млада възраст, без близки в страната, със суицидни мисли. Прилага се към жалбата психологическо изследване. Отделно по същество се визира, че не е ясно как ответникът е направил извода, че оспорващата ще възпрепятства ПАМ "Връщане до страната по произход". С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание лично и чрез адв.И.- се поддържа жалбата и се моли да се уважи. Лично оспорващата пояснява, че е подала молби за закрила в другите държави, защото не желае да се връща в С., където животът ѝ е застрашен от бившия съпруг, с когото е имала принудителен брак, уреден от баща ѝ. Също в нашата държава не се чувства сигурна, защото бившият ѝ мъж и има роднини. Твърди, че майка ѝ има закрила в Германия.

Ответникът оспорва жалбата чрез процесуалния си представител юрк.Т. и моли същата като неоснователна да се отхвърли. Същата подчертава, че лицето се е представяло с различни

имена, има молби за закрила в няколко държави депозирани, няма гарант в страната, поради което е логично да се приеме, че има опасност от укриване. Подчертава, че във всеки момент може да поиска замяна на мярката с по-лека.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява и не взема становище. Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата от 28.10.2025г. по отношение на връчване от 14.10.2025г. е в срок, от адресат на акта, засегнат от последния, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

От фактическа страна не е спорно, че:

Със заповед УРИ- 5392-ПАМ-2217 от 05.08.2024г. на Началник на сектор "Незаконна миграция" на лицето е наложена ПАМ по чл.41, т.1 от ЗЧРБ - "Връщане до страната по произход".

Видно от предложение №5364р-23389 от 14.10.2025г. на л.13 - получена е информация, че на 14.10.2025г. с полет от Германия по прилагането на Регламент "Д." и Регламент "Евродак" ще бъде върната сирийската гражданска И. Х., която е била настанена в СДВНЧ от 05.08.2024г. до 12.08.2024г. и която има отказ да се уважи молбата ѝ за предоставяне на закрила с решение №2050 от 28.02.2025г. на Председателя на ДАБ. Предложено е настаняване в СДВНЧ, тъй като е прието, че има опасност от укриване. Същата е изведена от поведението на лицето- при приключило производство незаконно е напуснала РБ, достигайки до Германия, както и няма декларация от български гражданин, че ще ѝ се осигури жилище и издръжка. Подчертано е, че лицето няма роднини в страната, не притежава и средства, няма и документ за пътуване.

Въз основа на предложението е постановена оспорената заповед от директора на дирекция "Миграция" МВР-старши комисар Н. Н. за настаняване в СДВНЧ за срок от 6 месеца, считано от датата на фактическото настаняване. Не е посочено кога, както и видно от акта на л.10 -не е посочено, че има предходно макар и краткотрайно настаняване от 7 дни в СДВНЧ.

Към преписката на л.11 е приложена заповед №8121к-1498 от 19.04.2026г. за преназначаването на Н.Н. на длъжността началник сектор "Миграция".

Видно от ППП на л.17 второто настаняване фактически е от 14.10.2025г.

Към жалбата на л.29 е представен протокол от проведена психологическа беседа от 16.10.2025г. след постановяването на акта. Видно от същия лицето е 25-годишна жена, върната от Германия, където е семейството ѝ /майка, брат, сестра/. Визирано е, че оспорващата има емоционални и поведенчески затруднения -често плаче, чувства безсилие, изолира се, тревожна е. Има рязка промяна на настроението. Дори при престоя в Германия е имало срещи с психиатър и е проведено медикаментозно лечение. Направено е заключението, че се наблюдава тревожно-депресивна симптоматика и настаняването ѝ в СДВНЧ допълнително би влошило положението ѝ.

На ответника е дадена възможност и указания за престоя от 1 месец до сега да посочи какви мерки са предприети за изпълнението на ПАМ "Връщане до страната по произход", като в тази връзка в СЪДЕБНОТО производство са представени протоколи от 2 беседи с лицето, но е отразено категоричния ѝ отказ за бъде склонена за се завърне -л.51,52. Представени са и данни, че лицето е подало молби за закрила в Х., Германия и Швейцария.

От оспорващия е представена на л.53 оценка за уязвимост на лице, изготвена от психолог от 28.10.2025г.. Видно от същата има емоционална нестабилност и депресивност. Изнесени са данни, че лицето е правило опит за самоубийство. Оценен е риска от повторен опит като висок. Подчертано е, че има необходимост от опора, каквато може да намери само сред семейството си. В СДВНЧ се чувства самотна и изолирана, както и няма подкрепяща страна. Направен е извода, че лицето следва да се третира като жертва на насилие и уязвимо лице. Налице са индикации за постравматичен стрес и депресивно разстройство.

От ответника е представена на л.59 консултация с лекар за изписана терапия по повод подтиснатост.

СЪДЪТ ОТ ПРАВНА СТРАНА ПРИЕМА СЛЕДНОТО:

На първо място съставът установява, че заповедта е издадена от компетентен орган - началника на отдел „Миграция“, в кръга на предоставените му правомощия, съгласно разпоредбата на чл.44, ал.6 във вр.с ал.1 ЗЧРБ и приложената заповед за преназначаване на Н.Н., описана по-горе. Актът е издаден в предписаната от закона форма и съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК реквизити.

Заповедта е издадена при допуснато съществено процесуално нарушение -така, както се релевира с жалбата. Не е била дадена възможност на оспорващата да изложи позицията си. Възражението на ответника, че веднага след пристигането ѝ е следвало да бъде издадена заповедта, не променя изискването за ответника да установи фактите и обстоятелствата от значение за казуса. Не е било обследвано положението ѝ, което изисква терапевтична намеса, видно от протокола за беседа два дни след акта. Лицето е имало и към момента на акта -описаните симптоми, поради което за административния орган съгласно общите правила на АПК - е относимо задължението за изясняване на всички релевантни факти вкл. и чрез използването на специални познания. Касае се за най-тежката мярка, както и дори лицето да е можело да представи в този кратък срок декларация от български гражданин за гарант, то това не означава, че не би се отклонило от процедурата по реализиране на мярката "Връщане". Завишения риск да се отклони в случая се третира като наказание за едно бъдещо действие без оглед на това дали е вероятно много или малко да се извърши. Ответникът действа при условията на оперативна самостоятелност, а не при условията на обвързана компетентност вкл. и трябва видно от чл.44, ал.5 от ЗЧРБ да направи индивидуална преценка. Това означава реално да прецени фактите вкл. и на подадените няколко молби за закрила в отделни държави и първоначалното самоволно напускане на СДВНЧ. Видно от обясненията на лицето в РБ бившият ѝ съпруг има много роднини, поради което е отишла в Германия при майка си. Тази постъпка е напълно обяснима и на фона на представените документи, че лицето се чувства добре сред роднините си, а в СДВНЧ е изолирано. Ако беше изяснил посочените обстоятелства преди издаването на акта -вероятно не би го постановил. Ако не е било възможно веднага да се ангажира психологическо становище, е можело поне да се излуша оспорващата. Недадената ѝ възможност да изложи позицията си -представлява съществено процесуално нарушение. С оглед това и съдът също приема, че не е достатъчно мотивиран извода за опасността от укриване. Направена е бланкетна констатация и формална преценка на фактите.

Ответникът е допуснал и процесуално нарушения с това, че не е посочил от кога лицето фактически се настанява, тъй като, ако е от 14.10.2025г. има 7-дни, които не са съобразени от предходното настаняване в СДВНЧ. Липсата на прецизиране на посочените обстоятелства накърнява правото на защита на лицето и води също до незаконосъобразност на акта.

На следващо място -съдът споделя извода на оспорващия, че лицето принадлежи към уязвима група. Същият категорично се потвърждава от представената оценка за уязвимост на лице от психолог на л.53 Няма причина да не бъде кредитирана, въпреки становището на ответника. Същата се подкрепя от представения със жалбата протокол от проведена беседа на л.29. Касае се за 2 отделни документа, изготвени от различни психолози, които имат идентично становище за уязвимост на лицето, за депресивни състояния и склонност към самоубийство. Ето защо тези източници за статуса на оспорваща се кредитират напълно, вкл.- и констатацията, че това състояние няма да бъде преодоляно чрез настаняването в СДВНЧ, а точно обратното -ще подсили изолацията.

От друга страна - не са кредитира представения лист от преглед най-вероятно общопрактикуващ лекар или без специалност на л.59. Същият установява консултация и терапия, но не дава цялостно обследване и заключение за психологическия статус на лицето.

Като ирелевантно към спора -не се споделя възражението на ответника, че всеки едни момент страната може да иска изменение на мярката. Тези бъдещи възможности не освобождават ответника от задължението му да установи, че мярката "Настаняване в СДВНЧ" е наложена с оглед целта на закона. Същата изисква налагането ѝ -не като неизбежна опция, предвид неприложимостта на останалите мерки, каквато теза се изтъква. Дори и да има декларация с адрес, както се подчерта -няма гаранция, че лицето не ще се отклони от действията във връзка с изпълнение на ПАМ "Връщане". Налагането на мярката настаняване е именно да се обезпечи връщането, но правилно е възражението на адв.И., че за периода от 1 месец няма никакви реални действия в тази насока. Проведените 2 беседи са формални действия с оглед състоянието на лицето. Това, че се е отклонило при първото настаняване именно говори, че страната не би била склонила на доброволно завръщане. Предвид направените констатации - е видно, че заповедта е и материално-незаконосъобразна вкл. и като постановена в несъответствие с целта на закона. Същата изисква не самоцелно настаняване, както се очерта да е процесното, а такова, че да може да се осъществи връщането независимо от нежеланието на лицето. Последното трайно и системно е заявило позицията си да не се връща в С., където е бившия ѝ съпруг и баща ѝ.

Следователно –жалбата е основателна и трябва да се уважи като заповедта се отмени като процесуално незаконосъобразна.

След влизане в сила на решението на основание чл.46а, ал.5 от ЗЧРБ лицето се освобождава незабавно.

В тази връзка направеното искане за позоваване на чл.242, ал.2 т.3 от ГПК следва да се остави без уважение. Тази разпоредба касае точно определени решения - за присъдена издръжка и за обезщетение и възнаграждение за работа. Нормата не може да се тълкува разширително или да се прилага по аналогия в АПК дори за осъдителните решения в административното производство.Предварителното изпълнение е изключение от общото правило, поради което предпоставките са общозначими обстоятелства, вписани като елементи от фактическия състав на съответната норма. В производството по ЗЧРБ спецификата е отчетена като е придадена бързина на производството. Същото се насрочва в 3 дневен срок, като до 7 дни от образуване на делото съдът постановява решението си, който конкретно е спасен/делото е образувано на 30.10.2025г., а решението е от 05.10.2025г./. Това е гаранция за правата на оспорващата. Постановявайки предварително изпълнение съдът би излезнал извън предметния обхват на правомощията си, както и при евентуалната отмяна на акта на АССГ това би довело до невъзможност за изпълнение на мярката.

ВОДИМ СЪДЪТ

Р Е Ш И:

1.По жалбата на И. Х. ЛНЧ 70003462237 гражданка на С., [дата на раждане]
ОТМЕНЯ като процесуално незаконосъобразна ЗАПОВЕД №53643-4816 от 14.10.2025г. на Директор на Дирекция „Миграция“, с която е настанена в СДВНЧ.

След влизане в сила на решение на основание чл.46а, ал.5 от ЗЧРБ лицето се освобождава незабавно.

2. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателката за допускане на предварително изпълнение на решението.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните
Съдия: